

01

Gyász

Nyolcvan éves korában elhunyt Michael Graves amerikai építész, az építészeti posztmodern legfontosabb alkotójának egyike. Irodájának, a Michael Graves Architecture & Design (MG&AD) közleménye szerint hirtelen és békésen érte a természetes halál. Graves a késő hatvanas években annak a New York Five-nek nevezett csoportnak a tagja volt, melyben Peter Eisenman, Charles

Gwathmey, John Hejduk és Richard Meier társaként új elméleti bázisú építészeti nyelvet voltak képesek formába önteni. Végeredményben a ma posztmodern építésztként emlegetett irányzat hosszú évtizedekig fogalmazta meg kritikáját a klasszikus modernizmus dogmarendszerével szemben. Graves 1980-tól tagja lett a legendás Memphis csoportnak is. Ebből az időszakból származik egyik legismertebb alkotása, amit az Alessi jelenleg is gyárt, ez a 9093 nevű vízforraló, ami a mai napig a cég legkeresettebb tiz tárgya közé tartozik.

02

Innisfree

“Indulok én s megyek most, Innisfreebe megyek,
S kunyhót rakok, fala sár lesz, s nád és sás a tető:
Lesz méhkasom, s kilenc sor babot is ültetek,
S csak nekem zümmög a mező. (...)”

→ Szabó Lőrinc fordításában így hangzik magyarul Yeats egyik legismertebb korai versének első strófája. Az eredetiben The Lake Isle of Innisfree című vers (1892) egy apró erdős szigetről szól Írországban, a Gill-tavon, mintegy három kilométerre délkeletre Sligo megye székhelyétől, Sligo várostól. Ennek a versnek állít emléket egy apró úszó pavilon, amit június 13-án a Yeats Day-en, a költő születésének 150. évfordulóján fognak átadni. A Square Moon fantáziánévre hallgató, fénylő alumínium síkobjektum szerkesztett épületet a tervezői pályázat győztesei, a koreai Yong ho Shin és John Randle (shindesignworks) jegyzik.

Déjà vu-revű

03

← „Az architektúra mártírhalált halt. A (z épület - szerk.) részleteit elszabotálták.” Ezt a mondatot nem Ertsey Attila építész és munkatársai nyilatkozták akkor, amikor elhatárolódtak az általuk tervezett Milánói Expó 2015 magyar pavilonjának, a „sámándobnak” a megvalósítása kapcsán, hanem Jean Nouvel egy elvesztett per kapcsán a Le Monde-ban. Ezt a pert azért indította a neves francia építész, mert szerette volna elérni, hogy a nemrégiben átadott, kb. 110 milliárd forintnyi euróból finanszírozott Philharmonie de Paris épületével kapcsolatban a nevét, mint tervezőjét ne lehessen használni. Úgy vélelmezte, hogy az építés során annyira torzult a terv, hogy az már nem tekinthető az ő szellemi termékének, ráadásul az átadásakor az épület szerinte még kész sem volt. Ezért ő a projektmenedzsereket tette felelőssé, ráadásul azt mondta, hogy a hibák kijavítása újabb közpénz-milliárdokba fog kerülni. (Fotó: Wikipedia)

A világ legjobb építésze

04

Holcim Awards

→ 05

Több mint hatezer pályázat kiértékelése után lezárult a világ legtekintélyesebb építészeti fenntarthatósággal foglalkozó pályázata, a Global Holcim Awards for Sustainable Construction negyedik kiírása. A ciklusonként három évig tartó versengés utolsó körébe az öt világrégió legjobbjai kerültek, vagyis végül 15 terv közül választotta ki a győztest Moshen Mostafavi vezette zsűri. A 2 millió dollár összdíjazású pályázat első helyezettje, így a 200 ezer dolláros fődíj győztese a kolumbiai Medellín városba tervezett vizes-köztér lett, amit Mario Camargo, Luis Tombé (Colectivo720) és Juan Calle, valamint Horacio Valencia (EPM Group – Empresas Públicas de Medellín) tervezte. A második helyezett egy Sri Lanka-i közösségi könyvtár lett (Milinda Pathiraja, Ganga Ratnayake – Robust Architecture Workshop),

míg a harmadik helyen egy New York-i megaprojekt végzett, amit a dán Bjarke Ingels és Kai-Uwe Bergmann (BIG – Bjarke Ingels Group), a holland One Architecture iroda és New York városvezetése közösen alkotott meg. (További információ: holcimfoundation.org)

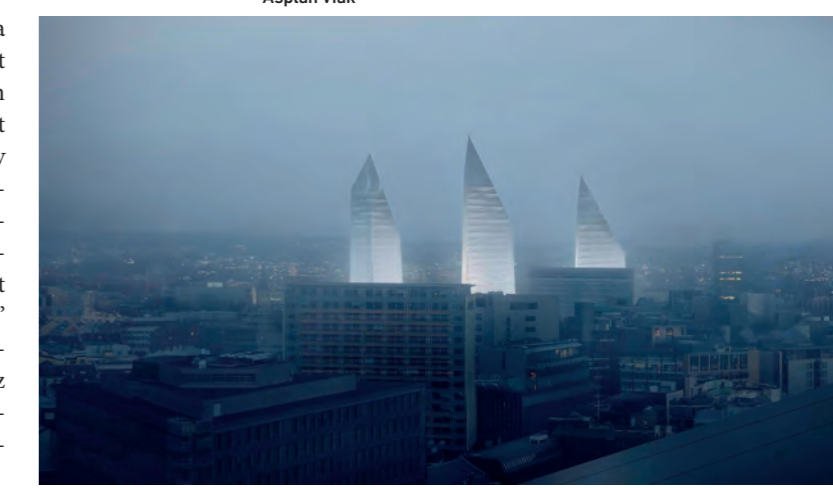

Asplan Viak

Alap

06 →

Miközben a 2007-ben lezajlott kormányzati negyed pályázat „bukása” óta a hazai szakmai közbeszédben teljességgel átalakult az új, modernizált közigazgatási központ megvalósításáról szóló közbeszéd, Norvégiában más a helyzet. Történik ugyanis, hogy a 2011. júliusi terrortámadásban megsérült kormányzati negyedben nem pusztán felújítási munkálatok zajlottak, hanem egy új koncepció kidolgozásán kezdtek el dolgozni a szakemberek. Száz urbanista, építész és designer dolgozott együtt a kormánnyal az alapkoncepció, majd 24 építészeti vázlat született meg, melyek alapján aztán hat irodát kértek fel, hogy dolgozzanak tovább a terveiken. A most publikált hat koncepcióból derült ki, hogy két irány vált kézzelfoghatóvá: egyfelől a pontszerű magasépületek, „épületszilánkok” megvalósítása, másfelől a köztereket keretező beépítési modell. Bjarke Ingels Group (BIG), Snøhetta, Asplan Viak az előbbi, míg az MVRDV, az LPO, a White az utóbbi modell mellett tört pácát. A folytatásban a legszelebb közvélemény, kormányzati szervek és a Statsbygg szakmai asszisztenciája mellett értékelő, konzultációs időszak kezdődik el, ami már a konkrét megvalósítási irányokról szól.

Snøhetta